

Mehdi ve Mesih Mirza Gulam Ahmed (a.s.) diyor ki;

Ben büyük bir iddia ve kararlılıkla size: Doğruluk üzerinde olduğumu ve Allah'ın (c.c.) lütfuyla bu cephede sadece benim muzaffer kılınacağımı” söylüyorum. Ben bütün dünyanın doğruluğumun ayakları altında olduğunu görüyorum. Pek yakında bana azim-üş şan bir fetih nasip edilecektir. Çünkü benim dilimi desteklemek için başka bir dil konuşmakta ve elimi güçlendirmek için başka bir el hareket etmektedir. Dünya O'nu görememekte ama ben O'nu görebilmekteyim. Benim içimde âsumanî (Allah'ın desteklediği) ruh konuşmakta ve her harfime ve kelimeye hayat vermektedir. Bugün gökte bir coşku ve hareketlilik vardır. O bir kukla gibi cansız olan bir avuç toprağı (yani beni) görevlendirdi. Tövbe kapısı üzerine kapanmamış herkes, pek yakında benim iftiracı olmayıp Allah (c.c.) tarafından geldiğimi görecektir. Acaba sâdığı (Allah tarafından geleni) tanıyamayan göz aydın mıdır? Ve bu âsumanî sese (Allah'ın sesine) kulak asmayan diri midir?

Acaba yirmi seneden beri hiç durmadan (vahiy iddiasında bulunup) Allah (c.c.) adına yalan uyduran, benim gibi birinin, zilletle helâk edilmemesi sizi hayrete düşürmüyor mu? Temeli böyle bir iftira ve yalan üzerine kurulan cemaatin ayakta durabilmesinin imkânsız olduğunu düşünemiyor musunuz? Çünkü Tevrat, İncil ve Kur'ân-ı Kerim, (Allah'tan vahiy alma iddiasında bulunup) Allah'a (c.c.) yalan isnat edenin adının, en kısa zamanda yeryüzünden silinip, onun helâk edileceğini söylemektedir. Kur'ân-ı Kerim'de Allah (c.c.):

“Eğer O yalancı ise yalanı kendisine çatar. Eğer doğru söylüyorsa tehdit ettiği azabın bir kısmı olsun, gelip size çatar. Allah (c.c.) haddi aşan, yalancı kimseye doğru yolu göstermez.” buyurmaktadır.

Ey muhalif din bilginleri ve tarikat şeyhleri! Bugün sayısı üç-dört bini aşamamış bu cemaatin, cemaatleriniz nispetiyle, küçük bir cemaat olması bir gerçektir. Ama bunu kesinlikle biliniz ki, bu Cemaat bizzat Allah'ın (c.c.) diktiği fidanıdır. O kendi eliyle dikmiş olduğu bu fidanın yok edilmesine kesinlikle müsaade etmeyecektir. O bu fidanı sulayacak, onu düşmanlarından korumak için etrafını çembere alacak ve bu fidanın kemale ermesinden başka hiçbir şeye razı olmayacaktır. Allah-ü Teâlâ, akıllara durgunluk verecek ve herkesi şaşirtacak başarıları bu cemaate nasip eyleyecektir. Siz bu cemaatin yok edilmesi için az mı uğraştınız? Eğer benim iddiam bir iftiracının iftirası olsaydı, bu ağaç çoktan kesilirdi ve izi bile bulunamazdı.

Aramızdaki tartışma çok uzadı ve beni gönderen Allah (c.c.): Doğruluğun düşmanı helâk edilsin ve karanlığı seven azap karanlıklarına mahkûm edilsin” diye sizi mübahaleye çağırmam için bana emretti. Bugüne dek ben hiç mübahaleye niyetlenmemiştim ve kimseye beddua etmemiştim. Ama çok incitildim ve bana eziyet edildi. Bana kâfir, deccal, şeytan, iftiracı ve yalancı denildi. İlanlarında lânetle anıldım ve meclislerinde kınandım. Kâfir olduğuma dair bir zerre kadar şüpheniz yokmuş gibi, işinizi gücünüzü bırakıp tekfirimle uğraştınız. Her biriniz bana küfretmenin büyük sevap olduğunu ve bana lânet etmenin İslâmiyet'in ta kendisi olduğunu söyledi. Her eziyet çektğim ve alay edildiğimde, Rabbim benimle olup bana itminan veriyor ve

beni teselli ediyordu.

(Neden düşünmüyorsunuz ki,) Bir böcek bütün dünyayı karşısına alabilir mi? Ve bir zerre bütün kâinata meydan okuyabilir mi? Bir iftiracının pis ruhu bu derece sebat gösterebilir mi? Ve bir yalancıya bu güç ve yetenek nasip olabilir mi? Yakînen biliniz ki, siz benimle değil, (beni gönderen) Allah'la savaşıyorsunuz. Acaba siz güzel kokuyu pis kokudan ayırt edemiyor musunuz? Ve doğruluğun şevket, heybet ve ululuğunu göremiyor musunuz? Doğrusu korkmuş ve susamış bir kalple, benim doğru olup olmadığını öğrenmek için, ağlaya sızlaya Allah (c.c.) huzurunda yalvarmanız, hakkınızda hayırlı olurdu. Böylece şüphelerden kurtulup yakîne uyacaksınız.

Şimdi dik durun ve kendinizi toparlayıp mübahahele hazırlanın! Bildiğiniz gibi benim iddiam iki temele dayanmaktadır. Birincisi; Kur'ân nasları ile Hadis-i Şerif, ikincisi; Allah'ın (c.c.) bana indirdiği vahiyleri. Birinci temele gelince, siz Allah (c.c.) ve Resulü'nün kelamını değersiz bir çöpmüş gibi param parça edip hiçe saydınız. İddiamın ikinci temeline gelince, ben Allah (c.c.) adına yemin vererek sizi mübahahele davet ediyorum. Çünkü hiçbir iman sahibi O'nun adıyla verdirilen yemini hiçe sayamaz.

Mübahelenin tarihi ve makamı belli olduktan sonra ben yukarıda yazdığım bütün vahiyleri elime alıp mübahahele meclisine geleceğim ve Allah'a (c.c.) şöyle yalvaracağım: "Ya Rabbi! Elimde tutmakta olduğum bu sözler eğer benim uydurmam olup, bir iftira ise ve şeytanî vesvese olup Senin sözün değilse, o zaman bugünden itibaren bir sene geçmeden canımı al veya üzerime ölünceye dek kurtuluşu mümkün olmayan, ölümden de beter bir azap musallat et! Beni zillete düşür ki insanlar benim fitnemden kurtulsunlar. Çünkü ben kullarının benim yüzümden fitne ve delaletle düşmelerine razı değilim. Böyle bir iftiracının sağ kalmasından ölmesi daha iyidir. Ama ey bilici ve her şeyden haberi olan Allah (c.c.)! Eğer elimde tutmakta olduğum Senin ağzından çıkmış, Senin sözlerinse, o zaman bu mecliste mevcut olan muhaliflerimin üzerine çeşit çeşit azap musallat eyle! Yani bir kısmı kör olup cüzzama, bir kısmı felç olup deliliğe, diğer bir kısmı ise sara hastalığına yakalansın. Bazıları kudurarak ve kalanlar da yılan sokmasıyla ölüme teslim olsunlar. Aynı şekilde can, mal ve onurları da zarar görsün." Benim cemaatim ve muhaliflerim her ikisi de dua bittiğinde âmin diyecektir.

Orada mevcut olan muhaliflerim de aynı şekilde dua edip: "Ey bilici ve her şeyden haberdar olan Allah (c.c.)! Biz Mirza Gulam Ahmed'in gerçekten yalancı, iftiracı ve kâfir olduğuna inanıyoruz. Nitekim eğer bu kişi gerçekten yalancı, iftiracı, kâfir ve dinsiz olup elinde tutmakta olduğu sözler Senin tarafından olmayıp nefsinin iftirası ise, o zaman bunu bir sene içinde öldürmek suretiyle bu ümmet-i merhumeye iyilik ihsan eyle! Ama eğer o iftiracı olmayıp Senin tarafından ise ve elindeki sözler Senin vahyin ise, o zaman üzerimize çeşit çeşit azap musallat eyle! Yani bir kısmımız kör olup cüzzama, bir kısmımız felç olup deliliğe, bir kısmımız ise sara hastalığına yakalansın. Bazılarımız kudurarak ve kalanlarımız da yılan sokmasıyla ölüme teslim olsun. Aynı şekilde can, mal ve onurlarımız da zarar görsün." Benim cemaatim ve muhaliflerim her ikisi de dua bittiğinde âmin diyecektir. Onlardan biri eğer benim kâfir olmayıp sadece yalancı ve iftiracı olduğuma inanıyorsa o mübahahele esnasında inandığı gibi benim için kâfir yerine yalancı ve iftiracı sözlerini kullanabilir.

Bu mübahaleden sonra eğer ben bir sene içinde ölürsem veya kurtuluşu mümkün olmayan bir

azaba yakalanırsam insanlar benim fitnemden korunmuş olacaklardır. Ama eğer ben bir sene içinde ölüm ve diğer bedenî afetlere yakalanmayıp muhaliflerimden her biri (duada beyan edilen) musibetlerden herhangi birine yakalanır ve duamın kabulü bütün parlaklığıyla ortaya çıkarsa, o zaman doğru aşikâr olacaktır. Tekrar söyleyeyim ki, ben bugüne dek sabredip hiçbir Müslüman'a beddua etmedim. Ama mübahele gününde Hak Teâlâ'nın ismeti ve izzetine sığınarak, İslâm dininin şerhlerinin fitnesinden kurtulması için, aramızdan zalim olup yalancı olanın helâk edilmesini ve böylece nihai kararın verilmesini dileyeyeceğim.

Zikredilen müddet içinde benimle mübahele eden herkes, sayıları ister bin ister iki bin olsun, bu musibetlere yakalanacaktır. Aralarından bir tek kişi bile bu musibetlere yakalanmazsa ben yalancı olduğumu kabul edeceğim. Ayrıca ellerine el verip tövbe edeceğim. Ben öldüğüm takdirde dünya pis birinin ölümüyle rahat bir nefes alacaktır. Ey gökyüzü ile yeryüzü siz şahit olun ki, benim bu davetimi kabul etmeyen ve mübaheleye gelmeyip tekfir, saygısızlık ve alay etmekten vazgeçmeyen Allah'ın (c.c.) lâneti altındadır.

İçleri temiz olan sufi ve fakara için, bu bir fırsattır. Onlar Allah'a (c.c.) yalvararak, O'nun ilhamı ve keşfiyle bu konudaki sırrımı öğrenebilirler. Allah (c.c.) onlara benim hakkımda haber verince, takva şanına uygun olarak, sevgi, ihlâs, kâmil rücu ve doğruyu desteklemek gayesiyle şahitlik edip ahiret sevabına nail olsunlar. Maneviyattan yoksun kuru din bilginleri, binbir türlü hicaplar içinde olup, içlerinde âsumanî nur yoktur. Ama Allah'a (c.c.) yakın olup benlik karanlıklarından kurtulmuş olan fakara O'na daha yakındır. Onların sayıca çok az oldukları bir gerçektir. Ama buna rağmen bu ümmet-i merhume onların varlığından yoksun değildir.